

KÜRESEL İRKÇILIĞIN YÜKSELİŞİ The Rising Global Racism

Eylem SAYIN

Doktora Öğrencisi

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Kamu Yönetimi ABD

Hakan CANDAN

Yrd. Doç. Dr.

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İİBF

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Çalışmanın Türü: Derleme

Öz

Sınırların bir şekilde kalktığı günümüz dünyasında sebep ve sonuçları zincirleme bir reaksiyon oluşturan, tarihte görülmemiş bir düzeyde göç söz konusudur. Küreselleşme, kutuplaşma, aralıksız savaş, yaygın ekonomik istikrarsızlık, artmaya devam eden dünya nüfusu, kaynakların adil dağılmaması vb. nedenlerle milyonlarca insan daha iyi bir yaşama kavuşmak için göç etmektedir. Vatanlarından umuda yolculuk eden küresel mağdurlar, gittikleri batılı gelişmiş ülkelere geçmişe az çok bağlantısı olan ama bir takım farklılıkları da içeren yeni bir ırkçı tutum olan küresel ırkçılık ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Üstün ırk anlayışından farklı ve kültürel referanslara dayalı olan küresel ırkçılık; başka uluslara tahammülsüzlüğü ve toplumlar arasındaki farklılıkları ayrıştırıcı bir unsur olarak kullanan hakim ulus devletlerin sömürü düzenini sürdürmede bir araç haline gelmektedir. “Yeni Dünya Düzeni” hedefine adım adım götürecek bir krizin yaratılmasına zemin oluşturan yeni ırkçılık anlayışı, sömürünün devamı için gelişmiş batılı devletlere bir üstünlük algısı sağlar niteliktedir. Irka dayalı bir biyolojik ırkçılığın küresel sömürü düzenini sağlayacak “Yeni Dünya Düzeni”ni oluşturmada yetersiz kalması nedeniyle, giderek politikleşen, kontrolsüzleşen ve gerilimleri körikleyen yeni küresel ırkçı anlayış yaratılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Küresel ırkçılık, yeni dünya düzeni, göç, ulus devlet, islamofobi.

Abstract

In our world today, where boundaries disappear in some ways, there is immigration, not been occurred in history, which makes continuous reaction with its reasons and results. Millions of people migrate because of reasons such as globalization, polarization, nonstop wars, prevalent economic instability, world population which continues to rise, sources not being distributed fairly etc. to have a better life. Global victims travelling from their homeland to hope, encounter up-to-date global racism in western developed countries which is tied in with the past more or less but has some differences. Global racism which is based upon cultural referances and different from master race understanding, is becoming a means of continuing system of exploitation of nation states which use intolerance to other nations and societies' differences as a discriminator factor. The up-to-date racism understanding which forms a basis for a crisis, taking a step further to “New World Order”, makes sense of supremacy over western developed countries for continuous exploitation. As the biological racism, which is based upon race, remains incapable in forming “New World Order”, a new global racist understanding has been created which is becoming more political, uncontrolled and is blowing tensions.

Keywords: Global racism, newworldorder, immigration, nation state, islamphobia.

1. Giriş

Günümüz modern toplumunda geçmişle değişen oranlarda bağı olan birçok yeni kavram ile karşı karşıya kalınmaktadır. Bunlar arasında en önemlilerden birisinin de, yeni küresel ırkçılık anlayışı olduğu öne sürülebilir. İrk esaslı bir ırkçılık anlayışının dönüşerek küresel bir anlam kazandığı günümüz ırkçılığının kültürel referanslara dayalı bir boyut kazanması, kavramın tehlikeli bir zeminde var olduğu gerçeğini ortadan kaldırmayabilir. 7,2 milyar insanın yüzleşeceği bazı riskleri truva atı gibi kamufle ettiği öne sürülebilecek bu kavram; birtakım çatışmalarla yerlerinden yurtlarından edilen insanları batılı ülkelerin ırkçı tutumları ile karşı karşıya getirerek büyük planın işleyişinde kullanabilecek midir (Keneş, 2012, s. 5-24)?

Yapay olarak yaratılan gerilimler, kaynakların ele geçirilmesi mücadelesi; kendilerine yazılan kaderi yaşayan az gelişmiş ülke vatandaşı insanları kültürel, dinsel, ırksal vb. ayrımcılığa maruz bırakmaktadır. Bir kenara bırakılmış algısı yaratılan ırkçılık; aslında hakim ulus devletlerin başka uluslara tahammülsüzlük imajının altındaki sömürü düzeninde yaşamaktadır. Ötekileştirerek sorun kaynağı haline getirdikleri göçmen, mülteci veya sonradan vatandaşlar; asli vatandaşları ile dozu giderek artan bir ayrışma içerisindedirler. Bu noktada gelişmiş ülkeler terörize ederek yerlerinden, yurtlarından ettikleri az gelişmiş ülke vatandaşlarını neden asli vatandaşları ile çatışma ortamına sürüklemektedirler sorusu ortaya çıkmaktadır.

Günümüze dek gerek Avrupa, gerekse Amerika'nın kuzeyli zengin mukteditleri; sömürü düzenlerini devam ettirebilmek için Dünya'yı böl-parçala-yönet modeliyle sayısız kez savaş, çatışma, çekişme ve yıkıma sürüklemişlerdir. Gerilim oluşturmak için kullandıkları din ve milliyet; sorun oluştuktan sonra "büyük tek dünya düzeni" karşısında tehdit oluşturmaktadır. Buna yapay olarak sorunu oluşturan ABD ve gelişmiş diğer aktörlerin ulusçu orta sınıfları da dahildir. Bunlar Yeni Dünya Düzeni'nin düşmanıdır. Adeta bir silaha dönüşebilecek kadar tehlikeli bir olgu olan ırkçılık nedir?

İrk kavramı; toplum tarafından yaratılan, insanlar arasında geçmişten günümüze devam eden eşitsizlik ve ayrımcılığı destekleyen, ikili ilişkilerde objektifliğin yitirilmesine neden olabilecek kadar güçlü ve kadim bir kavramdır. Bu kavrama dayalı olarak oluşturulan genellikle kriz ve çatışma dönemlerinde yükselişe geçen/geçirilen, hatta propaganda aracı olarak kullanılabilen ırkçılık kavramı ise; en basit ifadeyle; birtakım yetenek ve özellikler bakımından diğerlerine göre üstün olduğuna inanılan ırk veya grupları yücelten bir inanç eğilimidir (<http://www.globalissues.org>, 2016)

Genel olarak ırkçılığın tam olarak ne zaman ortaya çıktığı netlik taşımasa da orijin konusunda 2 tür görüş söz konusudur. İlk görüşe göre Antik çağlardaki Yunan-Barbar ayırımında veya Hindistan kast sisteminde olduğu gibi tarihin her aşamasında ırkçı yaklaşımlar var olmuştur. İkinci görüşe göre ise; ırkçılık kapitalizmin meydana getirdiği baskıcı bir sömürge ideolojisidir. 16 yüzyılda sömürgeci bir ekonomi ihdas edildiğinde; “uygar” sömürgeciler uygarlık bakımından aşağı gördükleri toprakların insanlarına sözde “insanlık”, “ahlak” ve “medeniyet” götürerek işgallerini meşrulaştırıyorlardı. Bu kendilerince işgale ve sonrasındaki kadim toplulukları köleleştirmeye zemin oluşturuyordu (Özbek, 2012, s. 119-120).

Ancak, günümüz ırkçılık anlayışı geçmişte var olan ırkçılıktan hem kapsam bakımından, hem de şekil bakımından birtakım farklılıklar içermektedir. Artık ırkçılığın kime ve neden yöneldiğini tam olarak kestirmek arka planındaki nihai hedefi anlamakla mümkündür. Geçmişte sömürü coğrafyasında hakim olanlar ile tabi olanlar arasındaki ilişkiler çerçevesinde gerçekleşen ırkçılık; günümüzde küresel boyutta milletlerin milletlere, dinlerin dinlere, devletlerin vatandaşlarına karşı yürüttükleri bir nevi politika haline gelmiştir. Küresel güçlerin güdümlenmesi sonucu az gelişmiş ülkelerin yerlerinden yurtlarından edilen vatandaşları, buna taşeronluk eden gelişmiş ülkelerin yükselişteki sağ partilerinin cadı avı beklemektedir. Otokratik güdümlenelerde olduğu gibi kayıtsız bir Vandalizm ile hassas dengeleri alt üst eden ırkçı partilerin/örgütlerin taraftarlarının aidiyet hissini ne ekonomik kaygılar, ne güvenlik, ne kültür ve kimlik tam olarak tanımlayamamaktadır. Günümüzden sadece 20 yıl kadar önce NWO (Yeni Dünya Düzeni) planını BM toplantısında dillendiren David Rockefeller; “*Küresel bir dönüşümün sınırındayız. İhtiyacımız olan tek şey, uygun temel kriz... Ve milletler Yeni Dünya Düzenini kabul edecek.*” derken aslında küresel ırkçılığın yükselişine ilişkin kodları açıklıyordu (Alkan, 2015, s. 275-277).

Bu çalışma ile kuramsal olarak ırkçılığın ne olduğu değerlendirildikten sonra, yeni ırkçı yaklaşım olan küreselleşen ırkçılık geçmişle bağları yok sayılmadan tartışılacaktır.

2. Irk, Irkçılık ve Ayrımcılık

İrkçilik konusunda birçok bakımdan farklı yorumlamalar söz konusudur. Bu farklılık ırkçılığın neresinden baktığınıza bağlı olarak değişkenlik gösterir. Bu farklılıklar ırkçılığa ilişkin tanımlarda tezahür ettiği gibi, kimin ne kadar ırkçı olduğu konusunda da ortaya çıkar. Örneğin; terminolojik olarak; ırkçı tezlere ilişkin söylemlerinizde “istenen hedefler” veya “kaçınılmaz zorunluluklar” tabirlerini kullanmanız sizin ırkçı veya ırkçılık karşıtı olarak tarif edilmenize yol açabilir. Aslında bu ince çizgi sizin

ırkçılık boyutunuzu belirler denebilir. Bu tür ifadeleriniz ile aktif veya pasif olarak ırkçı bir tutumunuzun söz konusu olduğu ifade edilebilir.

“Bu durum biraz daha yumuşak bir ifade ile, ırkçı olmayan düşüncelerin aslında ırkçılığa karşı savunmasız olduğu ve bu nedenle de ırkçılığın yaygınlaşmasını engelleyemedikleri biçiminde; ya da “ethnocentric” oldukları biçiminde değiştirilebilirdi. Ancak, bu vurgulama yetersizdir. İrkçılığı açıklamaya yönelen ve ona karşı olduğu iddiası taşıyan egemen teorilerin kendileri de nitelikleri itibarı ile ırkçılardır; ırkçı teoriler ile aralarındaki fark bir nitelik farkı değil fakat sertlik belirten bir nice-lik farkıdır. İrkçılığın kolayca yok edilemeyen bir kötü ruh gibi yeniden hortlamasının ardında yatan gerçek budur” (Erbaş, 1994, s. 194).

2.1. İrk nedir?

Eşitsiz bir ayrımcılık ilişkisi yaratan ırk kavramı konusunda bilimsel anlamda oluşmuş bir fikir birliği söz konusu değildir. Oldukça tartışmalı olan bu kavrama ilişkin bilinen bilimsel tartışmalar ilk kez 18.yüzyılın sonları ile 19. yüzyılın başları arasında ortaya çıkmıştır. Bunun temel nedeni Avrupalı egemen ülkelerin kolonileşmelerine haklı bir gerekçe oluşturmak istemeleriydi. Bu meyanda Kont Joseph Arthur de Gobineau modern ırkçılığın babası olarak tarif edilir. Günümüzde bir takım yazarlar 4-5, birtakım yazarlar üç düzine kadar temel ırk olduğunu öne sürerken; Kont Joseph Arthur de Gobineau Beyaz(Caucasian), Siyah(Negroid) ve Sarı(Mongoloid) şeklinde 3 temel ırk olduğunu savunmuştur. Gobineau; beyaz ırkın üstün zeka, ahlak, irade ve diğer tüm olumlu kalıtsal özelliklere sahip olduğu için batı etkisinin tüm Dünya'ya yayıldığını iddia etmiştir. Onun fikirleri daha sonra Almanya'da Nazi, Amerika'da Ku-Klux Klan ve Güney Afrika'da Apartheidin hareketlerinde devam etmiştir (Giddens,2008, s. 533,).

II. Dünya Savaşı'ndan sonra biyolojik açıdan bilimsel ırkçılığiderek sönmülmüştür. Harvard Üniversitesi Tıp Fakültesinden sonra çalışmalarını New York Eyalet Üniversitesi Biyoloji bölümünde genetik antropolog olarak sürdüren Yrd.Doç. Dr. Ömer Gökçümenşu şekilde ifade edilmiştir (<http://t24.com.tr>, 2016):

“İrk kavramı nedir, sorusuna alacağınız yanıtlar uzmanın alanına göre değişir. Bir kültürel antropologa sorarsanız, ırk kavramı gerçektir. Ama bir biyologa sorarsanız, cevap kısa ve net: İnsan ırkı yoktur. Elimizdeki bilgiye göre, herhangi bir insan grubunu diğerlerinden ayıracak kadar genetik varyasyon (değişken) yok. Biyolojik olarak ırklar gerçek olsaydı, şöyle bir durum olacaktı: Birbirlerinden tamamen ayrı iki popülasyon düşünün, bunlardan bir kişinin üç milyar harften oluşan genomlarına (bir canlının genlerinin tamamı) baktığımızda “Bu kişi kesin-

likle bu popülasyondandır, diğeriyle hiçbir alakası yoktur” diyebilmeniz lazım. İnsanlara baktığımızda ise her şey birbirine girmiş durumda. Karmakarışık birçok varyasyon var ve bunu belirleyen en önemli etken coğrafya” demektedir. Yani; bir kişinin genomuna bakarak ancak 200-300 yıl gibi evrimsel süreç açısından dar bir zaman aralığında hangi coğrafyada yaşadığını söylemek mümkündür. Bu teze göre; bir Anadolu Türkünün genetik olarak Orta Asya’da Türk kimliği ile yaşayan bir bireyden çok; aynı topraklarda yaşayan bir Rum, bir Ermeni, bir Kürt veya bir Arap ile benzeşmesi daha muhtemeldir.

O halde ırk kavramı günümüzde geçmişten de gelen etkileşimlerin neticesinde; genetik bir kavramdan çok daha fazlasını ifade etmektedir. Toplumsal güç ve eşitsizliklerin oluşumunda rol oynayan, beyaz ırk karşısında diğer toplulukları nihai sömürü hedeflerine ulaşmak için ırksallaştırılan sömürgeci güçler, ırksallaştırmayı hayatın tüm alanında yaygınlaştırarak kurumsallaştırmışlardır (Giddens, 2008, s. 540).

2.2. Irkçı, Irkçılık ve Ayrımcılık

Irkçı, sadece ırka bağlı olarak bazı ırkların üstünlüğüne, bazı ırkların ise aşağı olduğuna inanan kişidir. Irkçılık ise; bir toplumun yapı ve işleyişine nüfuz etmiş, açıkça ifade edilmiş veya edilmemiş, birey veya grupların ırka dayalı inanç ve tutumlarıdır (Giddens, 2008, s. 540).

Irkçılık kimi zaman saldırgan edimlere dönüşse de, kimi zaman bir kişinin/grubun/topluluğun kayırılması veya bir ayrımcılığa uğraması şeklinde de tezahür edebilir. Adil bir tutum içerisindeymişçesine özellikle devlet kurumlarındaki muktedirler tarafından sistematik olarak uygulanan bu tür ayrımcı tutumlar; kurumsal ırkçılık olarak nitelenmektedir.(Giddens, 2008, s. 540-541)

Modern Dünya’da ırkçılığın hala devam etmesi; sömürü düzenine haklı gerekçe oluşturmak için ırkçılık terminolojisinin türetilip yaygınlaştırılması, beyaz ırk dışındakilerin aşağı oldukları düşüncesinin sömürmeyi doğallaştırması ve beyazların kalifiye göçmenler hakkında tehdit algısı ile günah keçisi haline getirmeleri gibi nedenlere bağlıdır (Giddens, 2008, s. 541).

3. Küreselleşme ve Yeni Irkçılığın Yükselişi

1990 yıllarda Dünya’nın 2 kutuplu hali Doğu Bloku’nun yıkılması ile bir anlamda son bulmuştu. Daha önce sermayenin, kişilerin, malların, hizmetlerin serbest dolaşımının öngörüldüğü küresel bir yapılanmanın tam olarak hayata geçirilememesi söz konusuydu. Özellikle AB’nin bu yönde uyguladığı politikalar ve küresel sermayenin tam hakimiyet arzusu küresel süreci hızlandırdı.

“Dünya birbiri ile zıt birkaç politik gelişmeyi bir arada yaşamıştır. Bir yanda “globalleşme” tüm dünyayı sararken, AB’de olduğu gibi geleneksel ulusal devlet boyutundaki egemenlik şekil değiştirerek egemenlikte çok ulusluluğa geçilmiş; diğer yandan “bölgelleşme” ye ilişkin gelişmeler ön plana çıkmaya başlamış, eski Yugoslavya’da olduğu gibi “etnik bölgelleşme” olayı yaşanmıştır. Değerlerin bu şekilde değişimi ise dünya politikasında temel bir dönüşüme sebep olmaktadır. Bir zamanlar topraklar ve koloniler için savaştan güçler şimdi teknolojik liderlik ve global ileri teknoloji pazarlarına hakimiyet için savaşılmaktadır. Bu dönüşüm, ulus devlet yapılanmasının yeni dönem ekonomik ve mali yapılanmasıyla örtüşmemesi neticesinde ulus-ötesi işbirliği ve yapılanmaları zorunlu kılmıştır” (Hançer, 2005, s. 1).

Küreselleşmenin bu önlenmeyen yükselişi beraberinde yıkıcı bir takım sonuçları da getirmiştir. Küreselleşmenin yükselişi bireyler ile bireyler, toplumlar ile toplumlar, devletler ile devletler, yani her boyutta eşitsizlikleri körüklemektedir. Katlanarak artan eşitsizlik, karşılıklı olarak ırksal önyargılarda, başkasına tahammülsüzlük ve suçlama eğilimlerinde yükselmeyi olağan hale getirmektedir. Bunlara bağlı olarak da yabancı düşmanlığında ve soyutlama eğilimlerinde artış söz konusu olmaktadır.

3.1. Yeni İrkçilik

Geçmişte egemen olan biyolojik ırkçılık anlayışı genel olarak sönmüş görünmektedir. Ancak; her ne kadar ABD’de yasal düzlemde düzenlenen ırkçılık ile Güney Afrika’da apartheid rejimi ortadan kalkması biyolojik ırkçılık açısından önemli bir dönemeç olsa da; modern sömürü düzeni devam ettiği için şekil değiştirerek ırkçılık devam etmektedir. Çünkü sömürler sömürlerini devam ettirebilmek için üstünlük fikrine sahip olmalıdırlar. Değişim dışavurumların törpülenmesinde gizlidir denebilir. Yani asıl ortadan kalkmadan, daha rafine, kültürel farklılıklarını diğerlerini dışlamak için kullanan “Yeni (Kültürel) İrkçiliğe dönüşmüştür. Kutuplaşmanın meydana geldiği, geçiş ırkçı kodları da içeren, kültürel üstünlük veya aşağılık savıyla hareket eden yeni ırkçılık dışarıdakileri taraf veya bertaraf olmaya zorlamaktadır. Bu noktada ırkçılığın politikleşen yüzü karşımıza çıkmaktadır. Kültürel temellerde giderek artan, dil veya giyim vb birçok yaptırımlarla ile karşılıklı ayrışmaları körükleyen bu yeni ırkçı yaklaşımlar bazen “Çoklu İrkçilik” olarak da ifade edilebilmektedir (Giddens, 2008, s. 541-542).

3.2. Yeni İrkçilik Sadece Kültürel Kapsamda Açıklanabilir mi?

Yeni (Kültürel) ırkçılığın nedeni olarak birbirine bileyleyerek ırkçı tutumların gelişmesinin temelinde kültürel eşitsizlik sorununun olduğu söylenebilir. Ancak bu aralarında kay-

nak paylaşımına ilişkin adil bir ilişki olduğu anlamına gelmez. Irkçılık, ekonomik nedenlerle ortaya çıkar. Ancak; kültür aracılığıyla din, edebiyat, sanat, bilim ve medya gibi kültürel unsurlarla ifade edilir. Aslında tek değişen ifade ediliş şiddet ve biçimidir.

Sistem geçmişte kölelik ve sömürgeciliğe gerekçe göstermek için beyazların karşısında zencileri, Hintlileri, Kızılderilileri vb. aşağı ırk göstermişse; küreselleşmeyi haklı kılmak için de mülteciler, göçmenler şeytan gibi göstermektedir. Medya gücüne sahip küresel güçler çarpıtarak verdikleri bilgilerle yabancı düşmanlığı, yabancı korkusu oluşturmaktadırlar. Bu da nihai hedefleri olan sömürünün hayata geçirilmesini sağlayacak dışlayan-dışlanan tarafları var edecektir. Sistem üstün kalifikasyona sahip olmayan yabancılara sıkı sıkıya karşıdır. Sisteme sistemin gerektirdiği liyakat nedeniyle dahil olanlar da dahil olamayanlarca ötekileştirilmektedir (<http://www.globalissues.org>, 2016).

3.3. Yeni Irkçılığın Doğuşu

Wallerstein küreselleşmenin kapitalist dünya düzeni için uygun olduğunu, “sonsuz sermaye birikimi arayışı”nın savunulması gerektiğinden ırkçılığın küreselleşmenin bir parçası haline geldiğini ve küreselleşmenin ırk ve cinsiyet eşitsizliğini artırdığını savunur. Küresel kapitalizm döngüsünün sağlıklı işleyebilmesi için de; azami işgücü, düşük üretim ve siyasal maliyetlere ihtiyaç vardır. Wallerstein; kapitalist düzenin kendine varsa zenciler, yoksa beyaz zenciler bularak ucuz işgücü sağlayacağını savunur (Keneş, 2012, s. 6-8).

Günümüzün Yeni (Kültürel) ırkçılığı kültür yoksunluğu tezini savunarak aşağılaştıran kültürel hiyerarşi ve ötekinin ötekini reddetmesini savunan mutlak fark görünümünde ortaya çıkar. Bunu ilk kez Frantz Fanon’un görüşlerinden etkilenen Martin Barker yeni ırkçılık olarak dile getirmiştir. Fanon ise; hiçbir topluluğun iyi veya kötü olmadığını ama topluluğa dışarıdan yabancılar girdiğinde topluluğun dışlama eğiliminde olduğunu savunur (Keneş, 2012, s.15).

Farklı kültürel örüntülerden gelen insanların çeşitli nedenlerle farklı coğrafyalardan farklı coğrafyalara göç etmesi; göç edilen yerdeki yerleşik toplumlarla karşılıklı bir takım sorunları yaşanmasınaneden olmaktadır. Farklılıkların karşılaşması ötekileştirmeyi, toplumdan izole etmeyi ve hatta geldikleri yere gönderme isteğini doğurabilmektedir.

Kısaca, kültürlerin bir arada yaşayamayacağını savunan yeni ırkçılığı Pierre A. Taguieff farkçı ırkçılık olarak niteler. Etienne Balibar ise; ırksız ırkçılık yada yeni

ırkçılık olarak adlandırır. Özetle; isim, renk, din vb. kişileri farklı kılan özelliklerinin biz kimliğine sahip olanları melezleştirmemesi amaçlanan ırkçılıktır (Keneş, 2012, s. 15-16).

Ne şekilde adlandırılırsa adlandırılınsın, küresel ve sürekli yükseliş trendinde yeni bir ırkçı yaklaşım söz konusudur. David Rockefeller'in dile getirdiği NWO (Yeni Dünya Düzeni)'a ulaşabilmek için krizin gerekliliğini vurgularken; Peterson, modernliğin ırkçılıkla ilişkisini ortaya koymuştur. Peterson'a göre ; (Hançer, 2005, s. 16-17).

“Küreselleşme, ulus-devletin sınır oluşturma kapasitesini aşındırmış; “içerdeki-dışarıdaki”, “vatandaş-yabancı”, “bizden olan ve öteki” arasındaki ayrımları flulaştırmıştır.Dünya bir yandan partikülerizmin yükselişi, diğer yandan küreselleşme ile artan homojenleşme nedeniyle, eşzamanlı ve çelişik iki sürece birden şahit olmaktadır”.

3.4. Yeni İrkçiliğin Taraflarının Tırmanan Gerilimine Örnekler

Küresel güçlerin nihai hedeflerine ulaşmak için tırmandırdıkları nefret ilişkisi son yıllarda misilleme şeklinde devam etmektedir. Konunun taraflarını neden bu örüntülere aidiyat hissettikleri konusunda çıkarımda bulunabilecek net bir tespit yoktur. Son zamanlarda ırkçılık, yabancı düşmanlığı ve İslamofobi denince ilk akla gelen hareket Pegida'dır.20 Ekim 2014'te Almanya'da ilk kurulduğunda 350 üye ile başlayan Pegida(Patriotic Europeans Against the Islamization of the West) “Batının İslamlaşmasına Karşı Vatansız Avrupalılar” hareketi 12 Ocak 2015 tarihine geldiğinde üye sayısı 25.000'e ulaşmıştır. “Pegida'nın ortaya çıkışı, DEAŞ'ın Kobani saldırısı sonrasında Almanya'nın Dresden şehrinde iki grubun çatışması ile olmuştur. Bu durumdan rahatsız olan ve Ortadoğu'daki çatışmanın yansımalarının Alman topraklarında yaşanmasını protesto etmek amacıyla bir araya gelen yaklaşık 300 kişilik grubun Dresden sokaklarına çıkması aynı zamanda Pegida'nın da ilk gösterisi olmuştur.Paris saldırısından sadece 3 gün önce gerçekleşen bu yürüyüş düşündürücüdür.Pegida bu gösterisinin ardından her Pazartesi toplanmaya başlamıştır. Pegida'nın Pazartesi yürüyüşlerine katılım oranı Ekim ayından itibaren gün be gün yükselmiş, Ocak 2015'te toplam 25.000 kişinin Pegida yürüyüşlerinde yer aldığı görülmüştür. Çoğunluğu aşırı sağ görüşlü Almanya Ulusal Demokratik Partisi mensubu futbol hooliganlarından oluşsa da; üyeleri arasında sıradan insanlar da vardır” (Alkan, 2015, s. 283).

Pegida sözcüsü Bachmann'a göre; “Pegida kimsenin cesaret edemediği konuları gündeme getirdiği için insanlar bu hareketi desteklemektedir. Pegida'nın dikkat çekmek istediği ve hedefindeki konuların başında İslam, siyasi partilerin politikaları ve medyanın tutumugelmektedir.” Pegida İslam karşıtı olmadığını öne sürse de insanların özellikle 11 Eylül sonrası İslami şiddet nedeniyle oluşmuş korkularından yararlanarak

ve Ortadoğu'nun karıştırılmasından mütevellit mülteci akınıyla gelen Suriyeli mültecilere harcanan paraları propaganda malzemesi olarak kullanarak her geçen gün artan bir sayıda taraftar toplamaktadır (Alkan, 2015, s. 283-284).

Kendini ve ideolojisini açıklamak için Aralık 2014 tarihinde yayınladığı 19 maddelik manifestoda şunlar vurgulanmıştır (Alkan, 2015, s. 285-286):

- Suç işleyen mülteciler ve göçmenler hızla sınır dışı edilmelidir.
- Mülteciler merkezi bir yerde toplanmayıp tüm Alman eyaletlerine dağıtılmamalıdır.
- Avrupa Birliği merkezi bir daire kurmalı ve mültecileri tespit edip ülkelere göre dağıtmalıdır.
- Emniyet birimlerine daha fazla bütçe ayrılmalıdır.
- Kadın düşmanı ve şiddet yanlısı ideolojiler reddedilmelidir.
- Kanada, İsviçre ve Güney Afrika modeli kontrollü göç politikası uygulanmalıdır.
- Halk önemli kararlara daha fazla dahil edilmelidir.
- Mülteci başvuruları kısa sürede karara bağlanıp sınır dışı edilecekler daha hızlı sınır dışı edilmeli, edilmeyenler daha çabuk Almanya'ya uyum sağlayacak kurslara yönlendirilmelidir." demektedir.

Bir diğer önemli gerilim noktası Paris'te gerçekleşen Charlie Hebdo saldırısıdır. Saldırıdan sadece bir gün önce, The Guardian Gazetesinde yayınlanan makalede, Fransa'daki sahte bayrak teröründen önceki hafta gerçekleşen İsveç'teki üç caminin ateşe verilmesi olayına dikkat çekmiş ve "*Avrupa'nın hoşgörüsü dikkate alındığında; bu 2015 için acımasız bir başlangıçtır*" başlığını atmıştır. Yine Hebdo saldırısından 1 ay önce, İsveç'teki Müslüman kuruluşların binalarının 2/3'ü saldırıya uğramıştır. Benzer şekilde 14 Kasım 2015 tarihinde Paris'te 7 farklı bölgede gerçekleştirilen saldırılarda IŞİD terör örgütü tarafından Fransa'nın Suriye politikasında Esad yanlısı olduğu gerekçesiyle resmi rakamlara göre 150'den fazla masum insan öldürüldü. Bir takım görüşlere göre ise; Fransa'nın Suriye politikalarında yeterince girişimci olmadığı için küçük bir hatırlatma yapıldığı yönünde izlenimler söz konusudur. *Saldırıların yaşandığı sırada Fransa ile Almanya arasında, Euro 2016 hazırlık maçının oynandığı Stade de France'de Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande da burada bulunduğu ve ard arda yaşanan şiddetli patlamalar sonrasında Hollande'in özel ekiplerce stattan uzaklaştırıldığı biliniyor.* Bu ve Paris'in göbeğinde çok noktali terörizm ile Cumhurbaşkanı'na kadar ulaşılması hatırlatma ihtimalini kuvvetlendiriyor (<http://www.ajanshaber.com>, 2016).

AB’inde 20 milyon Müslüman nüfusun 2030 yılında toplam Avrupa nüfusunun % 8’ini oluşturacağı tahmin ediliyor. Artan Müslüman nüfusunun biraz da dezenformasyonla daha fazla olduğu algısının yaratılması ırkçı gruplaşmaları daha da körüklemektedir. Algı yönetiminin etkisi Avrupa’daki çeşitli ülkelerde yapılan bir ankette insanların özellikle kendi ülkelerindeki Müslüman sayısını çok daha fazla olduğunu düşündüklerini ortaya koyarak göstermiştir. Örneğin, ankete katılan Fransızlar ülkelerinde gerçekte sadece % 7,5 olan Müslüman oranını % 31 olarak tahmin etmiştir. Almanlarsa gerçekte % 5,8 olan Müslüman nüfusunun %19 olduğuna inanmaktadır ve Amerikalılar ise ABD’de sadece % 1 olan Müslüman nüfusu % 15 olarak tahmin etmiştir(<http://www.globalresearch.ca>, 2016).

Londra’nın Müslümanların yoğun olduğu bölgelerde Sharia devriyeleri ile ayrı bir hukuk uygulanmasına göz yuman Birleşik Krallık İslami gelenekleri dayatan bu oluşuma tepki gösteren ve patronun kim olduğunu gösterecek Hristiyan beyazlara da kayıtsız görünmektedir. Olaylar karşılaştırmalı olarak göz önüne getirildiğinde bazen olayın kurbanı da faili de olunuyor görünüyor. Ancak; şiddet sivriltilen taraflar arasında gerçekleşiyor.

Sonuç

Küreselleşme böyle karmaşık ilişkiler örüntüsü ile nihai sömürü hedefine ulaşmak için, çift yönlü ırkçılık dizayn etmektedir. Şöyle ki, büyümesi için gereken girdi maliyetlerini düşürmek için hammaddelerin olduğu ülkeleri istikrarsızlaştırarak kaynaklarını talan etmekte, karmaşadan kaçan insanlardan da kalifiye olanları ucuz işgücü olarak kullanmaktadır. Bu sömürü düzenini kamuoyunda içselleştirmek içinise, aşırı sağ oluşumları görünür veya görünmez şekilde desteklemektedir. Desteklediği bu oluşumlar/partiler/grupların ayrıştırıcı nefret yüklü tutumları eş şiddette ötekileştirilenlerde de karşılığını bulmaktadır. Bu gerilimli ilişki sarmalından ayrışan taraflar değil, ayrışmayı sağlayan küresel otoriteler karlı çıkmaktadır.

Gelişmiş ülke vatandaşları ülkelerinin Kuzey Afrika, Ortadoğu ve Orta Asya kökenli koyu tenli yabancılar tarafından istila edildiğine inanmakta/inandırılmaktadır. Bu nedenle her anlamda tehdit unsuru gördükleri bu insanları kendi ülkelerine zorla göndermek istemektedirler. Küresel sistemin bir parçası olan vatandaşları oldukları ülke; sömürü düzenini ihdas etmek için istenmeyenlerin ülkelerini terör, savaş gibi türlü çöküntüye uğrattığı içinmülteciler gitmeye gönüllü olmayacaklardır. Bu nedenle dönme zorlayacak Müslüman karşıtı mekanizma oluşturmaları gerekmektedir.

Günümüzün ırkçı politikaların ardında, Birleşik Devletler İmparatorluğu-NATO-İsrail-Suudi dünyasının ortaklığında çıkarılacak büyük bir savaşla küresel sömürü hedefi olan küreselleşme, özelleşme, sözleşmeli hizmet, savaş, istikrarsızlaştırma, kemer sıkma ve fakirleşmenin sistematik modeli ile Üçüncü Dünya milletlerinde olduğu gibi Amerika ve Avrupa'yı çökerterek yaşam standardını sermayenin isteyeceği noktaya getirebilecek bir maksadın olduğu öne sürülebilir.

KAYNAKÇA

- ALKAN, M. N. (2015). “Avrupa’da Yükselen İrkçilik: Pegida Örneği”, *Akademik Bakış*, 8 (16), 275-289. Ankara.
- ERBAŞ, H. (1994). “İrkçi Saldırganlık: Egemen Açıklama Biçimleri İrkçiliği Olumlar, Araştırma”. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü Dergisi*, 15, 193-208, Ankara.
- GIDDENS, A. (2008). “Sosyoloji, İrk, Etniklik, Göç”. İstanbul: Kırmızı Yayınları.
- HANÇER, Ö. (2005). “Avrupa’da Aşırı Sağın Yükselişi ve Nedenleri Üzerine Bir İnceleme: Fransa ve Almanya Örnekleri”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler ABD, Ankara.
- <http://t24.com.tr/haber/turkluk-irk-degil-kultur-ermenilerle-turkler-arasinda-genetik-fark-cikmadi,245617> E.T: 15.10.2016.
- <http://www.globalissues.org/article/165/racism> E.T: 11.09.2016.
- <http://www.globalresearch.ca/the-hidden-truth-the-rising-tide-of-global-racism-and-xenophobia/5428854> E.T: 15.10.2016.
- <https://tr.wikipedia.org/wiki/Pegida> E.T: 15.10.2016.
- KENEŞ, H. Ç. (2012). “Biyolojik Mitten Kültürel Mite: “Yeni” İrkçilik Nedir?” Dipnot 3 *Aylık Sosyal Bilim Dergisi*, S.9, 5-24, İstanbul.
- ÖZBEK, S. (2012). “İrkçiliğin Doğuşu ve Ekonomik Kökenleri, Yeni İrkçilik”, Dipnot 3 *Aylık Sosyal Bilim Dergisi*, S.9, 119-125, İstanbul.